

आरोपितमिति तस्याध्यात्मिकत्वमिति वेदान्तसिद्धान्तः ।

आध्रु पु० आ+धृ-क । आधारे । “आध्रस्य चित् प्रसक्तिर-
च्यते” क० १, २१, १४ । “आध्रेण चित्तद्वेकं चकार”
क० ७, १८, १७ ।

आध्वनिक लि० अध्वनि कुशलः ठक् । पथिकुशले “कान्तारे-
ष्वपि विश्रामे जनस्याध्वनिकस्य वै” भा० आ० ।

आध्वरायण पुंस्त्री० अध्वरोयज्ञाभिज्ञस्य गोत्रापत्यम्
नडा० फक् । यज्ञविज्ञोत्रापत्ये ।

आध्वरिक पु० अध्वरस्य व्याख्यानोपन्यः ठक् । अध्व-
रव्याख्याने उपन्ये । अध्वरं यज्ञं वेत्ति तत्प्रतिपादकप-
न्यमधीते वा ठक् । २यज्ञवेत्तारि २तत्प्रतिपादकपन्या
ध्येतरि च लि० ।

आध्वर्यव लि० अध्वर्योर्यजुर्वेदविद इदम् अञ् । अध्व-
र्यु सन्ध्विनि कर्मादौ । “यदि वाध्वर्यवं राजा निशुन-
न्ति पुरोहितम्” अथ० १०, ५२, २ । “ऋग्वेदेन हौत-
सकुर्वत यजुर्वेदेनाध्वर्यवं सामवेदेनोद्गीथम्” शत० ब्रा० ।

आन पु० आनित्यनेन आ+अन-करणे क्तिप् आ प्राणवायुः
ततः सुवास्ता० अदूरभवादौ अण् । सम्यग्जीवनसाधनस्य

अन्तःस्थितस्य प्राणवायोर्नासिकया वह्निर्निष्सारणेऽच्छासि
आनक पु० आनयति सोत्साहान् करोति अन-णिच् खुल् ।
१पटहे, २रुदङ्गे, “ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवः कनकगोमुखाः
सहस्रैवायुहन्त्यन्” गीता ३सशब्दमेवे च । ४उत्साहके
लि० । कर्णादि० चतुरर्थ्यां फिज् । आनकायनिः ।
तत्सन्निवृत्तदेशादौ लि० ।

आनकदन्तुभि पु० आनकः प्रोत्साहकोऽदन्तुभिर्देववाद्य-
विशेषो यस्य । १कणपितरि वसुदेवे । कणजन्मोत्सवे हि
तथा वाद्यं तदुत्सहे जातमिति तस्य तथात्वम् । २उत्सङ्क-
कायां स्त्री वा ङीप् ।

आनकस्थली स्त्री आनकप्रधाना स्थली शा० त० । आनक-
प्रधानस्थल्यां देशभेदे तस्यां भवः अदूरदेशादौ धूमा०
वुज् । आनकस्थलकः तत्सन्निवृत्तदेशादौ लि० ।

आनडुह न० आनडुह इदम् अण् । १उपसन्ध्विनि गोमय
चर्मादौ । “आनडुहोगोमयः कुरारः खालीपाकः” गोभि०
“चर्मखानडुहे रक्ते स्याम्यं भद्रासने तथा” या० सूट् ।
अनडुहा कृतम् अण् । २खनामख्याते तीर्थभेदे तत्र तीर्थं
सङ्गिरिसन्निवृत्तदेशस्थितम् यथा क्रौञ्चपुरं वर्सुद्वित्वा ।
“तमद्वैव राजानं निवासाय गतेऽहनि । तीर्थमाहुडुहं
नाम नक्षिण्यासः सुनातनम् । ततश्च त्रं गमिष्यासः सङ्गस्य

विवरे गिरिम्” गोमन्तमिति विख्यातम्” हरिवं० ८६अ० ।

आनडुहक लि० अनडुहा कृतम् संज्ञायां कृत्वा० वुज् ।
अनडुहकते गोमयादौ ।

आनडुह्य पु० अनडुहोगोत्रापत्यम् गर्गा० यज् ।
अनडुह्यामकस्य सुवेगोत्रापत्ये । ततः पुनः गोत्रापत्ये
अथा० फज् । आनडुह्यायनः तदपत्ये पुंस्त्री० ।
चतुरर्थ्यां कर्णा० फिज् । आनडुह्यायनिः तत्सन्निवृत्त
देशादौ लि० ।

आनत लि० आ+नम-क्त । १कृतप्रमाणे, २अधोमुखे, ३विन-
येन नते च “तं व्यासस्तुमुसमं सुनिमानतोऽस्मि” भा०
१मस्कन्धे । “सृशन्करेणानतपूर्वकायम्” रघुः ।

आनति स्त्री आनमति प्रवृत्तीभवत्यनया आ+नम-करणे-
त्तिन् । आनुगत्यजन्त्ये १सन्तोषे “यच्च चिरावस्थितेर्व्य-
भिचारात् न प्रतिप्रहकारणत्वमानतेरिति” “आनतिद्वारा
न प्रतिप्रहार्थत्वं द्रव्यस्येत्युक्तं तन्मन्दतरम् आनतिद्वारेण
चिरात्प्रवृत्त्यादीनां प्रतिप्रहकारणत्वादिति” “आनतेरनि-
यतोपायपरिणामादिति” च दाय० भा० । भावे त्तिन् ।
२नस्त्रीभावे, ३अधोभवने, ४नस्वतायाञ्च “आत्मजातिस-
दृशीं किलानतिम्” किरा० ।

आनडू न० आ+नह+क्त । चर्मणा बद्धमुखे १पटहसुरजादौ
वाद्यभेदे, २अधिते, ३व्याप्ते, ४बद्धे केशमूषादिके च
लि० । “मूलवहे द्वे तयोर्मूलं वस्तिर्मेदंश्च तत्
विज्ञानव्यवस्थिता” सुश्रु०

आनन न० अनित्यनेन आ+अन-करणे ल्युट् । मुखे मुखेन
हि जलपानादिना प्राणादेः स्थितिरतस्तस्य तथात्वम्
“सारसैः कलनिर्हार्दैः कचिदुन्नमिताननौ” “तदाननं
वृत्तुरभि जितोत्तरः” नृपस्य कान्तं पिबतः सुताननम्”
इति च रघुः ।

आनन्तर्यं न० अनन्तरमेव चतुर्थं स्वार्थे ष्यज् । १अव्यवहिते
अनन्तरस्य भावः ष्यज् । २अव्यवधाने । “आनन्तर्यात् ख-
योन्वास्तु तथा बाह्येषूपि क्रमात्” मनुः “पयसः काला-
नन्तर्यधर्माहुपचेत्य” कात्या० ४, २, १६ ।

आनन्ध न० अनन्तएव स्वार्थे ञ् । १अनन्ते २असीमे अन-
न्तस्य भावः ष्यज् । ३सीमान्मन्यत्वे ४नाशराहित्ये “हवि-
र्वहिररात्रौ यज्ञानन्धाय कल्पते” मनुः । “लोकानन्ध”
दिवः प्राप्तिः पुलपौलप्रपौलकै” या० सूटिः । “आनन्धात्
कुलधर्माणां द्वादशोहे विधीयते” आ० त० पु० ५ शान्तप्रति-
ठायाञ्च “यस्तु नित्यं कृतमतिर्धर्ममेवाभिपद्यते । अयङ्मानः